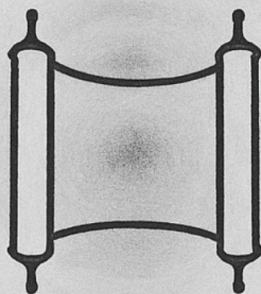

בס"ד

The Maharal Of Prauge

תפארת ישראל

Chapter 18

לע"נ

שְׁרָה מְרִים בֵּת אֲבֵרָה

Dedicated By:

משפחת ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

Introduction

This profound and philosophical discourse by **Rabbi Yehuda Loewe of Prague (the Maharal)** explores the rebellion of Korach as a window into the nature of truth, reality, and Torah. The Maharal (c. 1520–1609), chief rabbi of Prague and one of the most influential thinkers in Jewish philosophy, was a master of synthesizing Aggadah, halacha, metaphysics, and mystical symbolism. A student of deep logic and tradition, he is most famous for his works such as *Gur Aryeh*, *Tiferet Yisrael*, and *Netzach Yisrael*. His teachings continue to influence both the yeshiva world and modern Jewish philosophy.

In this discourse, the Maharal establishes a rigorous ontological framework in which the **truth of the Torah is equated with necessary existence**—something that cannot not be. Korach and his followers, by denying this absolute truth, rendered themselves incompatible with existence itself, and their punishment—being swallowed alive—was not merely punitive, but metaphysical: **they were erased from being**. Through brilliant interpretations of midrash and Talmud, the Maharal argues that the events surrounding Korach's rebellion unveil the Torah's supreme and immutable truth, a truth that even Gehinnom reaffirms.

סופו של קרח ועתו מורה על אמתות התורה

The end of Korach and his assembly demonstrates the truth of the Torah.

A person who is a physical being and is in the physical world must clarify a matter in accordance with the fact that he is a physical man, in order to acquire knowledge as is fitting for a human being.

האדם אשר הוא בעל חמר והוא בשמי צריך לברר לו הדבר כפי מה שהוא אדם בשמי, כדי שיקנה הידיעה כפי אשר ראוי לאדם.

And therefore, in order that all should know the existence of Hashem, may He be blessed, the Holy One, blessed be He, performed all the miracles and wonders and signs in Egypt—as it is explained in the verse—in order that the matter should be known through physical sight, for this is appropriate for man, who is in the physical.

ולכך כדי שיידעו הכל מציאות השם יתברך, עשה הקדוש-ברוך-הוא כל הנסים והנפלאות והמופתים במצרים, כמו שמבאר מן הפתוב, כדי שיוודע הדבר בראות העין הגשמי, אשר זהו ראוי לאדם אשר הוא בשמי.

As it is written (Shemos 7:3): “And I will harden Pharaoh’s heart... so that I may multiply My signs.”

ובדכתיב (שמות ז, ג): “ואני אקשה את לב פרעה ויגו' למען רבות מופתי.”

And so too, the sanctification of the Mishkan, so that all would know its sanctity—He said (ibid. 29:43): “And it shall be sanctified by My glory,” and our Sages of blessed memory said (Zevachim 115b): ‘Do not read “by My glory” (bi'khvodi), but rather “by My honored ones” (bimkhubodai)’—these are Nadav

וכן קדשת המשכן למען שיידעו הכל קדשותו, אמר (שם כט, מג): “ויהקדש בכבודי”, ואמרו זכרונם לברכה (זבחים קטו, ב): “אל תקרי “בכבודי”, אלא במקבד' – אלו נדב ואביהו, שיעשו חטא ויהקדש 'הבית על ידם’.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

and Avihu, who sinned so that the House should be sanctified through them.

And it was not their house, for He, may He be blessed, Who dwells in this House, is separate from all beings—and this is the sanctity of the House.

And it appears that even to the righteous He does not unite with them, and He has no attachment with them—and this is His sanctity.

For if He were attached to existing beings, there is no doubt He would be attached to His beloved and those who honor Him.

And if He were joined to them, He would not carry out judgment upon them.

For the judgment He performs upon the righteous shows that He, may He be blessed, is completely separate—even from His beloved.

And likewise, when Hashem gave the Torah through Moshe, still there remained in the physical heart of man a doubt about Torah from Heaven.

Therefore, through Korach and his assembly, Torah from Heaven became clarified and purified, such that everyone knew this matter with complete clarity.

For this was the sin of Korach and his assembly: that they denied Torah from Heaven, as the verse proves.

And therefore, the punishment of Korach and his assembly was that they were swallowed alive into the grave (Bamidbar 16:33).

And this is because the Torah is a "Torah of Truth" (Malachi 2:6).

Not like other things—for although they may be true, such as if one says, "Reuven is in this house," and it is true that he is in the house, nevertheless, this is not called absolute truth—because it is possible that he would not be in the house.

ולא היתה של[הם] הבית, שהוא יתברך השוכן בבית.
הנה נבדל מכל הנמצאים, וזהו קדושת הבית.

וזה נראה, כי אף לצדיקים אינו מתאחד עמם,
ואין לו צרוף עמם, וזהו קדושתו.

שאם היתה מצרף לנמצאים, אין ספק שיהיה צרוף
אל אוהביו מכבדיו.

ואם היתה מצרף אליהם, לא היתה עושה דין בהם.

כי הדין אשר עושה בצדיק מורה זה כי הוא יתברך
נבדל לגמרי אף מאוהביו.

וכן כאשר נתן השם יתברך התורה על-ידי משה,
עוד היתה בלב האדם הגשמי ספק בתורה מן
השמים.

ולפיכך על-ידי קרח ועדתו נתלבן ונצרף תורה מן
השמים, שיזעו הכל דבר זה בברור גמור.

כי דבר זה היתה חטא קרח ועדתו, שהיו כופרים
בתורה מן השמים, כמו שמוכיח הכתוב.

ולפיכך היתה ענש קרח ועדתו שנבלעו חיים שאלה
(במדבר טז, לג).

(וזה כי התורה היא "תורת אמת" (מלאכי ב, ו).

לא כמו שאר דברים, כי עם שהם אמת, כמו אם
יאמר אחד: ראובן הוא בבית זה, והאמת שהוא
בבית, מכל מקום לא נקרא דבר זה שהוא אמת, מצד
כי אפשר שלא יהיה בבית.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

And even if it is true, it is incidental. And when a person says “Reuven is not in the house,” it is false—but only incidentally so, because it was possible he could have been in the house.

ועם שהוא אמת, דבר זה הוא במקרה. וכאשר יאמר האדם: ראונו איננו בבית' הוא שקר, אבל הוא שקר במקרה, כי היה אפשר שיהיה בבית.

But the truth that is essential truth—that is the Torah of Moshe, which is essential truth.

אבל האמת שהיא אמת בעצם, היא תורת משה, שהיא אמת בעצם.

For all its statements are necessary, and it is not possible for them to be otherwise.

לשכל דבריהם הם מוכרחים, ואי אפשר בענין אחר.

For example, when the Torah says: “Aharon is a Kohen” (Vayikra, chapter 5)—this is essential truth, because it is necessary that it be so, and it cannot be otherwise.

וזה כי כאשר אמרה תורה אהרן הוא כהן (ויקרא פרק ה), ודבר זה אמת בעצם, לפי שהוא הכרחי. שאי אפשר שיהיה בענין אחר.

Therefore, this reality is essential, and it is necessary that it be so, and not otherwise. And so too, all the words of Torah are such that their reality is necessary—just as was explained in the previous chapter.

לכך מציאות זה העצם והוא הכרחי שיהיה כך, ולא בענין אחר, וכן כל דברי תורה הם כך שמציאותם הכרחי, וכמו שהתבאר בפרק שלפני זה.

And in the Midrash (Bamidbar Rabbah 18:7): “In the morning Hashem will make known...” (Bamidbar 16:5), Moshe said: Hashem assigned boundaries in His world—can you make day and night?

ובמדרש (במדבר רבה יח, ז): “בקר וידע ה” (במדבר טו, ה), אמר משה: גבולות חלק הקדוש-ברוך-הוא בעולמו, יכולים אתם לעשות יום ולילה.

But it is written (Bereishis 1:4): “And G-d separated between the light and the darkness.”

והכתוב (בראשית א, ד): “ויבדל אלהים בין האור ויבין החושך.”

And so too: “He separated Aharon to sanctify him as Holy of Holies” (Divrei HaYamim I 23:13). Therefore, it says: “In the morning Hashem will make known.”

וכן “הבדיל אהרן להקדישו קדש קדשים” (דברי הימים א כג, ינג). לכך אמר: “בקר וידע ה”

The meaning is: just like morning cannot be changed, so too all these matters we have spoken.

פרוש דבר זה, כמו בקר שאין לשנות אותו. והן הן הדברים אשר אמרנו.

For all words of Torah are necessary to be as they are, and there is no such thing as coincidence.

כי כל דברי תורה הם מוכרחים להיות, ואין מציאות במקרה.

Just as the order of the world is essential and not by chance, and this is something all recognize—that the world’s existence is not random—so too are all the words of Torah.

כמו שסדר העולם בעצם ואינו במקרה, שדבר זה הכל מורים שאין העולם מציאותו במקרה, כך הם כל דברי תורה.

And when they opposed something whose existence is necessary, it is impossible for such a person to exist—because when something is necessary in existence, the thing that opposes it is necessarily nonexistent, since its opposite is necessary.

וכאשר היו חולקים על דבר שמציאותו-הכרחי, אי אפשר שיהיה אדם כזה נמצא. כי המכרח במציאות, הדבר שהוא כנגדו הוא מכרח שלא יהיה נמצא, אחר שהפכו מכרח.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

Therefore, when they opposed the Torah, whose every statement is necessary in existence, their opposition necessarily had no existence at all.

וּלְכֹף בְּאִשֶּׁר הָיוּ חוֹלְקִים עַל הַתּוֹרָה, שֶׁכָּל דְּבָרֶיהָ מְקַרְחִים בְּמַצִּיאוֹת, הַמִּתְנַבֵּד לָזֶה מְקַרַח שְׂאִין לוֹ מַצִּיאוֹת כָּלֵל.

And therefore it is written (Bamidbar 16:33): “And they were lost from among the congregation, and they descended, they and all that belonged to them, alive into Sheol,” meaning they necessarily had to become totally nonexistent, and descended alive into Sheol, which is total destruction.

וּלְכֹף כְּתִיב (בְּמִדְבָּר טז, לג): "וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֶל וַיֵּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה", שֶׁהָיוּ מְקַרְחִים לְהָיִית בְּלִיתִי נִמְצָאִים כָּלֵל, וַיֵּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה, שֶׁהוּא הָאֲבֵדוֹן.

For had they descended as dead, that would not demonstrate that existence was utterly unbecoming for them—since they would have received natural death like all others, and would have had natural life.

וְאִלּוּ יָרְדּוּ מֵתִים, לֹא נִקְרָא זֶה שְׂאִין רְאוּי לָהֶם הַמַּצִּיאוֹת כָּלֵל, אַחֵר שֶׁהָיוּ מְקַבְּלִים מִיתָה טְבִיעִית בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ, וְהָיָה לָהֶם חַיִּים טְבִיעִיִּים.

But Moshe said (Bamidbar 16:29): “If these die like all men,” and they would have the existence fitting for existing beings, “then Hashem did not send me” to give the Torah.

אָבֵל מֹשֶׁה אָמַר (בְּמִדְבָּר טז, כט): "אִם כָּמוֹת כָּל אָדָם יָמָתוּ", וְהָיָה לָהֶם הַמַּצִּיאוֹת אֲשֶׁר רְאוּי לְנִמְצָאִים, "לֹא ה' שְׁלַחְנִי" לָתֵת הַתּוֹרָה.

For the Torah, whose existence is necessary, cannot have its necessity contradicted by someone who remains in existence.

כִּי הַתּוֹרָה שֶׁהַמַּצִּיאוֹת שֶׁלָּהּ מְקַרַח, אֵין רְאוּי לְהִתְקַנֵּם. הַחוּלֵק עַל הַמְקַרַח וְדָבָר זֶה בְּרוּר מְאֹד.

And this matter is extremely clear.

And in the chapter "HaSefinah" (Bava Basra 74a): A certain Arab said to him, “Come, I will show you the swallowed ones of Korach.” He went and saw two cracks, from which smoke came forth.

וּבִפְרָק הַסִּפְיָנָה (בָּבָא בֶּתְרָא עד, א): 'אָמַר לִיָּה הֵהוּא טִיפֵּעָא: תָּא וְאַחֲנִי לָךְ בְּלוּעֵי דְקִרְחָא. אֲזִלִּי וְחֻזְאִי תְרִי בְּזוּעִי, נִפְק מִנְהוּ קוּטְרָא.

He took a tuft of wool, soaked it in water, placed it on the tip of a spear, and inserted it there. When he removed it, it was scorched.

שָׁקַל גִּבְבָּא דְעֶמְרָא וּמָשִׁי מֵיָא, וְאַחֲזִי בְּרִישָׁא דְרוּמָתָא, וְעִיִּילִי לְהִתָּם. וְכִי אִפִּיק הָוָה מִחֲרִיד.

He said to him: What did you hear? He said: I heard them saying, “Moshe is true and his Torah is true, and they (i.e., Korach’s group) are liars.”

אָמַר לִיָּה: אֲבִית מָאִי שְׁמַעְתָּ, וְשָׁמַעְתָּ דִּהּוּ אֶמְרִי: מֹשֶׁה אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת וְהֵן בְּדֹאִין.

He said to him: Every thirty days they are turned over in Gehinnom like meat in a pot and proclaim thus: “Moshe is true, and his Torah is true, and they are liars.” Until here.

אָמַר לִיָּה: כָּל תְּלָתִין יוֹמִין מִהֲדָרִי לְהוּ בִּיהִנּוֹם כְּבִשָּׂר בְּקִלְחָתָא, וְאַמְרִי הֵכִי: מֹשֶׁה אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת וְהֵן בְּדֹאִין, עַד כָּאֵן.

The explanation is this: for those who oppose the Torah—which is intellectual truth—existence is not fitting for them, as we have said.

בְּאוּר זֶה, כִּי לְחוֹלְקִים עַל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא שְׂכָל אֱמֶת, אֵין רְאוּי לָהֶם מַצִּיאוֹת כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ.

Therefore they said, “That Arab said to him...”—the intellect is called ‘Arab’ (traveler).

וּלְכֹף אֶמְרוּ דְאָמַר לִיָּה הֵהוּא טִיפֵּעָא. קָרָא הַשְּׂכָל 'טִיפֵּעָא.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

For intellect is that which investigates matters, and roams the world in its length and breadth.

וזה כי השכל הוא החוקר על הדברים, ומשוטט בעולם לארכו ולרחבו.

And even in abstract things it investigates and contemplates them.

ואף בדברים הנבדלים הוא חוקר ועומד עליהם.

And this is the concept of the “traveler,” for the Arab is a merchant Ishmaelite who travels and circles all the land, in its length and breadth.

וזהו ענין המייעא, כי הטייעא הוא סוחר ושמעאל, שהוא סוחר ומסבב כל הארץ לארצה ולרחבה.

Therefore the intellect is called “traveler,” for the traveler is also a merchant who circles and encompasses the land and acquires wares.

ולכך נקרא השכל טייעא, כי המייעא גם-כן סוחר סובב ומקיף הארץ, וקונה הפחורה.

And what the merchant acquires is called a “purchase”; so too the intellect acquires intelligibles, and they are its acquisitions.

ונקרא מה שקונה הסוחר 'לקח', כך השכלי הוא שקונה המושכלות, והם קנינו שלו.

Therefore it says of wisdom (Mishlei 4:2): “For I have given you a good purchase—My Torah do not forsake.”

ולכך נאמר על החכמה (משלי ד, ב): "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו".

And in the first chapter of Kiddushin (32b) they expounded: “And you shall honor the presence of the elder” (Vayikra 19:32)—‘elder’ means one who has acquired wisdom.

ובפרק קמא דקדושין (לב, ב) דרשו: "והדרת פני זקן" (ויקרא יט, לב) אין זקן אלא מי שקנה חכמה.

Or alternatively: that the name “wise” is due to the acquisition of wisdom, and this is very significant.

אי נמי כי שם 'חכם' על שם קנין החכמה, והוא הרבה מאד.

Therefore, the essential name fitting for intellect is the name “traveler,” for he is a merchant, returning over the things he acquires.

ולפיכך שם העצמי הראוי אל השכל הוא שם 'טייעא', שהוא סוחר, חוזר על הדברים שקונה.

And he said, “Come, and I will show you the swallowed ones of Korach.” The explanation is not that he showed him with physical sight—because the matter is not at all like that.

ואמר: תא ואחני לך בלועי קרח. אין הפרוש שהראה לו בראיה חושית בשמית. שאין הדבר כך, כלל.

Rather, the intellect shows him all things with intellectual sight, not physical.

רק שהשכל מראה לו הכל בראיה שכלית, לא גשמית.

And he said, “He saw two cracks, and smoke came out from them.” The meaning is: that the beginning of Gehinnom’s foundation is drawn from the second day of creation.

ואמר: חזא תרי בוצעי ונפיק קוטר מניהו. פירוש, כי התחלת יסוד הגיהנום נמשך מן מדרגה השנייה.

And this was explained by the sages in their wisdom by what they said (Bereishis Rabbah 4:6): that this is why it does not say “for it was good” on the second day of creation—because Gehinnom was created on it.

ודבר זה בארו חכמים בחכמתם במה שאמרו (בראשית רבה ד, ו) כי לך לא נאמר 'כי טוב' בשני של בריאת עולם שבו אברא גיהנום.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

And this is because Gehinnom has no perfection—because if it had perfection, the wicked who are not themselves perfect would not enter there.

וזה כי הגיהנום אין בו שלמות. שאילו היה בו שלמות, לא באו שם הרשעים שאינם שלמים בעצמם.

Every number in the world has completeness—except for the number two.

וכל מספר בעולם יש בו שלמות, חוץ ממספר שנים.

For one is complete in itself, as there is no division in one. And that which has no division is complete. This is explained.

וזהו כי האחד הוא שלם בעצמו, שאין באחד חלוק פלל. ודבר שאין בו חלוק, הרי הוא שלם, ודבר זה מבאר.

But two is not at all complete—because you cannot connect end to end by means of two lines. Completeness is when the end connects back to the beginning, so that nothing can be added.

והשנים אין בו שלמות פלל, כי אי אפשר לחבר קצה אל קצה על ידי שני קווים, שזה נקרא שלמות באשר תתחבר הראש בסוף, שאז הוא שלם, בעבור שלא תוכל להוסיף עליו דבר.

But with three lines, completeness is formed—as when the end joins the beginning like this $\triangle$ —and all the more so with numbers greater than this.

אבל בשלושה קווים נעשה שלם, שתתחבר הסוף בראש פנה $\triangle$, ומכל שכן למעלה ממספר זה.

But with two, you cannot connect end to beginning to make it complete—and thus there remains a defect.

אבל שנים לא תוכל לחבר הסוף בראש שיהיה > שלם, ונמצא פגם פנה.

Therefore, two lacks perfection. And from this imperfection, Gehinnom derives—because it is inherently incomplete.

לפיכך השנים חסר שלמות, ומזה נמשך הגיהנום, שהוא הבלתי שלם.

And there is no doubt about this explanation for one who knows the secrets of wisdom.

ואין ספק בפרוש זה למי שיודע בסתרי החכמה.

And for this reason, it was not said on the second day “that it was good,” because “good” is only said about something that is complete.

ובשביל כך לא נאמר בשני כי טוב, שלא נאמר כי טוב רק על דבר השלם.

And a thing that is not complete is not good.

ודבר שאינו משלם אינו טוב.

Therefore, even the task of the waters began on the second day, but was not completed—because this is the nature of secondness, which has no completion, for one who understands this.

ולכך אף מלאכת המים התחיל ביום שני, ולא השלם. כי זהו ענין השניות, שאין בו השלמה למי שיבין את זה.

And therefore, they also said (Bereishis Rabbah 5:6): that this is why it does not say “that it was good” on the second day, because the waters were created then and were not completed.

ולכך אמרו גם כן (בראשית רבה ה, ו) כי לכך לא נאמר כי טוב ביום השני, לפי שנבראו בו המים, ולא נגמרו.

Because something is only good when it is complete.

כי אין הדבר טוב, רק באשר הוא שלם.

And therefore he said: “He saw two cracks,” because Gehinnom is from the secondness, which has no completion at all.

ולכך אמר רחמי תרי פצעי, כי הגיהנום הוא מן השניות, שאין בו השלמה כלל.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

And he said: "Smoke came out from them." That is to say: for these people, Gehinnom is entirely fitting for them, absolutely.

ואמר: הנפק קוטר מניהו. בא לומר כי לאלו
האנשים ראוי להם הגיהנום לגמרי מכל וכל

Not like other transgressions—even if one sins, Gehinnom is not completely assigned to him like this, for whom Gehinnom is fully fitting.

לא כמו שאר עבירות, אף אם חטא, אין הגיהנום
מתחם לו לגמרי כמו זה, שראוי לו הגיהנום לגמרי

And therefore he said: "Smoke rose from there," and "he took the wool," etc.—all of this to show that the very essence of Gehinnom is fitting for them.

ולכך אמר: דעלה קוטר מן שם ושקל גבבא וכו'.
הכל להורות כי עצם הגיהנום ראוי להם

And that which he said, "Smoke came out from them"—meaning, smoke is drawn from the fire of Gehinnom.

ומה שאמר: דנפיק קוטר מניהו, פרוש עשן נמשך
מן האש של גיהנום

And he called Gehinnom, which acts upon the wicked, "fire," because fire has force and great power.

וקרא הגיהנום שפועל ברשעים – אש, מפני כי
האש יש לו תקף וגדול כחו

And so too Gehinnom, which is the judgment of the wicked, has strength and force.

וכך הגיהנום שהוא דין רשעים, יש לו חזק ותקף

Therefore, Gehinnom—which is the judgment of the wicked—is called "fire."

'.ולכך הגיהנום, שהוא דין רשעים, נקרא אש

And its effect is called "smoke" as well, because smoke moves about due to the intensity of the fire.

והתולדה קרא 'עשן' גם-כן, לפי שהעשן מתהלך מן
חזק האש גם-כן

And there is no doubt that Gehinnom, which is the judgment of the wicked, extends its influence into this world, for the judgment of Gehinnom rules also in this world in several ways.

ואין ספק כי הגיהנום שהוא דין הרשעים, מתפשט
כחו בעולם הזה, כי שולט דין הגיהנום אף בעולם
הזה בכמה דברים

And this is what he said: "Smoke came out from them."

וזה שאמר: דעלה קוטר מניהו

And none of these things are in Heaven at all, rather everything is intellectual.

ואין כל הדברים האלו בשמים כלל, רק הכל משקל

And so too what he said: "He took the wool," etc.—everything is an intellectual matter.

וכן מה שאמר: דשקל גבבא וכו', הכל ענין משקל

For it is a clear matter that Gehinnom, which is the strong judgment of the wicked, is against existence.

כי דבר ברור הוא כי הגיהנום, שהוא חזק דין
הרשעים, הוא נגד המציאות

And this is the concept of Gehinnom: that it is the undoing and destruction of existence.

וזהו ענין הגיהנום, שהוא הפקד ואיבוד לנמצאים

And therefore he said: "It scorched" whoever reached there.

ולפיכך אמר דמתירי המגיע לשם

And because for these wicked individuals Gehinnom is especially fitting, more than for all others who descend to

ומפני כי לאלו הרשעים ראוי הגיהנום בפרט, יותר
מכל יורדי שאולה, לטעם אשר התבאר למעלה מפני

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

She'ol, for the reason explained above—because they opposed the Torah, which is the true intellect that obligates—

Therefore, total nonexistence is fitting for them, with no further addition possible.

For the Torah is an existence that necessitates, while Gehinnom is complete absence.

And therefore it says: that he heard them saying: “Moshe and his Torah are true, and they are liars,” for the judgment of Gehinnom operated on them completely.

And this is what clarifies the truth, and therefore the judgment of Gehinnom—i.e., nonexistence—operated on them.

And the reason this action of Gehinnom operated on them is because they opposed the truth, which obligates necessary existence.

Until the Torah is a necessary existence—therefore Gehinnom, its opposite, which is total nonexistence, operated on them.

And this clarifies the truth of the Torah, until they would say: “Moshe and his Torah are true.”

And he said: “Every thirty days, Gehinnom flips them like meat in a pot,” and they say thus.

And the explanation of this matter is: thirty days are associated with return, because in thirty days the moon revolves its entire circuit and returns to encircle again as at first.

And you will not find a cycle or revolution of a sphere in less than this—for all other spheres have a longer time for their circuit.

And since these wicked are fitting for Gehinnom not for a limited reason, therefore it says that Gehinnom is renewed for them every thirty days.

That is, the full force of Gehinnom acts upon them, not just a portion of it.

And this is as we said: that the sons of Korach in particular were fitting for Gehinnom, because they opposed the Torah.

שְׁהוּ חוֹלְקִים עַל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא הַשִּׁכְל הָאֱמִתִּי הַמְחִיב.

וְכָךְ רְאוּי לָהֶם הַהֶעָדָר לְגַמְרֵי עַד שְׁאִין לְהוֹסִיף עַל זֶה.

כִּי הַתּוֹרָה הִיא מְצִיאוֹת מְחִיב, וְהַבִּיּוֹם הָעָדָר גָּמוּר

וּלְכַךְ אָמַר: דְּשָׁמַע שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים: מֹשֶׁה וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת, וְהֵם בְּדֹאִים. כִּי דִין הַגִּיּוֹנוֹם הָיָה פּוֹעֵל בָּהֶם לְגַמְרֵי,

וְדָבָר זֶה הוּא מְבַרֵּר הָאֱמֶת, וּלְכַךְ הָיָה פּוֹעֵל בָּהֶם דִּין הַבִּיּוֹם, שֶׁהוּא הָעָדָר

וּבִשְׁבִיל פֶּעַל זֶה שֶׁהָיָה הַגִּיּוֹנוֹם פּוֹעֵל בָּהֶם, בִּשְׁבִיל שֶׁהָיוּ חוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת שֶׁהוּא מְחִיב מְכַרַח לְהִיּוֹת נִמְצָא,

עַד שֶׁהַתּוֹרָה הִיא מְחִיב הַמְצִיאוֹת, לְכֵן הָיָה פּוֹעֵל בָּהֶם הַגִּיּוֹנוֹם, שֶׁהוּא הַכֹּף זֶה, שֶׁהוּא הַהֶעָדָר הַגָּמוּר

וְזֶהוּ מְבַרֵּר אֱמֶת הַתּוֹרָה, עַד שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים: מֹשֶׁה וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת.

וְאָמַר כִּי כָל תְּלָתִין יוֹמִין מִהִפּוֹד לְהוֹ גִּיּוֹנוֹם כְּבִשָּׁר בְּקַלְחָת, וְאָמַר הִכִּי

וּבְאוֹר עֲנִין זֶה, כִּי שְׁלֹשִׁים יוֹם מְסֻגָּלִים לְחֻזְרָה. וְזֶהוּ כִּי בִשְׁלֹשִׁים יוֹם מְסַבֵּב הַיָּרֵחַ כָּל גִּלְגָּלוֹ, וְחֻזֵּר לְהַקִּיף כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה

וְלֹא תִמָּצָא הַהִקָּף וְחֻזְרָת גִּלְגָּל בְּפָחוֹת. כִּי שְׁאֵר גִּלְגָּלִים יֵשׁ לָהֶם זְמַן יוֹתֵר לְהַקְפָתָם

וּמִפְּנֵי כִי אֵלּוּ רְשָׁעִים רְאוּיִים לְגִיּוֹנוֹם לֹא מֵצֵד מָה, וְכָךְ אָמַר כִּי מִתְחַדֵּשׁ לָהֶם הַגִּיּוֹנוֹם כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם.

פְּרוּשׁ, שֶׁפּוֹעֵל בָּהֶם כָּל הַגִּיּוֹנוֹם, וְלֹא מְקַצֵּת בִּיהֶנּוּם

וְזֶה כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ, כִּי רְאוּיִים הָיוּ בְּנֵי קֶרַח בְּפָרֶט לְגִיּוֹנוֹם, כְּאֲשֶׁר הָיוּ חוֹלְקִים עַל הַתּוֹרָה

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

And anything that is “whole” has completion, and its completion is when it returns in a cycle—for then it is complete and returns again.

וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא כֹל, יֵשׁ לוֹ הַשְׁלָמָה. וְהַשְׁלָמָתוֹ הוּא בְּאַשְׁרֵי הוּא חוֹזֵר חֲלִילָה, כִּי אִזּוֹ נִשְׁלָם וְחוֹזֵר חֲלִילָה.

But if it does not return cyclically, it has no completion, and if it has no completion, it is not “whole.” This is very clear.

וְאִם אֵינוֹ חוֹזֵר חֲלִילָה, אֵין לוֹ הַשְׁלָמָה, וְאִם אֵין לוֹ הַשְׁלָמָה, אֵינוֹ כֹּל. וְדָבָר זֶה מְבַאֵר מְאֹד.

Furthermore, anything that is renewed—like the moon, which renews after thirty days—its renewal is the true essence of its existence.

וְעוֹד כִּי כָל דָּבָר הַמִּתְחַדֵּשׁ, כְּמוֹ הַיָּרֵחַ שֶׁמִּתְחַדֵּשׁ אַחֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם, חֲדוּשׁ שְׁלוֹ הוּא אֲמַתַּת עֲצָם הַיּוֹנֵתוֹ.

Like a person who is born—birth is the true essence of his existence.

כְּמוֹ הָאָדָם שֶׁנוֹלָד, הַלֵּדָה הִיא אֲמַתַּת הַיּוֹנֵתוֹ.

And not like someone who already exists and merely adds onto himself—like a person who grows. That is not the true essence of his being.

וְלֹא כֹךָ בְּאַשְׁרֵי כָּכָר נִמְצָא וְהוּא מוֹסִיף עָלָיו, כְּגוֹן הָאָדָם שֶׁהוּא מוֹסִיף בְּגִדּוֹל, אֵין זֶה אֲמַתַּת הַיּוֹנֵתוֹ.

And therefore it says: that Gehinnom turns them like meat in a pot every thirty days—because Gehinnom is renewed for them, and that is the true essence of Gehinnom’s being as it operates upon them.

וְלִזֶּה אָמַר דְּמַהֲפֹךְ לִיה גִּיהֵנּוֹם כְּבָשָׂר בְּקַלְחַת כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם, שֶׁמִּתְחַדֵּשׁ לָהֶם הַבִּיָּהוּס, וְזֶהוּ אֲמַתַּת הַיּוֹנֵת הַגִּיהֵנּוֹם שֶׁפּוֹעֵל בָּהֶם.

And they say: “Moshe is true and his Torah is true,” because the essence of Gehinnom was operating on them—because they opposed the Torah.

וְאוֹמְרִים: מֹשֶׁה אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת, כִּי עֲצָם הַגִּיהֵנּוֹם הָיָה פּוֹעֵל בָּהֶם, בְּשִׁבִּיל שֶׁהֵם הָיוּ חוֹלְקִים עַל הַתּוֹרָה.

And they are fitting for the true Gehinnom, as we said—and this proves that Moshe and his Torah are true.

וְרֹאֵי לָהֶם אֲמַתַּת הַבִּיָּהוּס כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ, וְזֶה מְבַרֵּר כִּי מֹשֶׁה וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת.

And if this is difficult for you—what he said: “every thirty days,” yet there are no days in She’ol—that is not a difficulty for one who understands.

וְאִם יִקְשֶׁה לָךְ מֶה שֶׁאָמַר: כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאֵין שָׁנָה, יָמִים בְּשָׂאוֹל. אֵין זֶה קוֹשִׁיָא לַמִּבִּין.

And this will be explained elsewhere: just as there are actual days for people in the heavens, so too days apply to things that are not in the heavens.

וְיִתְבָּאֵר דָּבָר זֶה בְּמָקוֹם אַחֵר, שֶׁכְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ יָמִים מְמֹשׁ לַבְּנֵי־אָדָם בְּשָׁמַיִם, כֹּךָ שָׁנָה יָמִים לַדְּבָרִים בְּלִתֵּי בְשָׁמַיִם.

And this is not its place—it will be explained elsewhere.

וְאֵין כָּאוֹ מְקוֹמוֹ, וְיִתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.

[NOTE Summary

The Maharal opens by declaring that the fate of Korach and his followers proves the truth of the Torah. Since man is physical, he requires physical demonstrations to grasp metaphysical truths. Thus, Hashem performed

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

miracles—such as the plagues in Egypt, the sanctification of the Mishkan through the deaths of Nadav and Avihu, and the swallowing of Korach—to visibly affirm the divine nature of the Torah.

He explains that Torah is not “true” in the conditional, empirical sense—like a statement that happens to correspond to current facts—but truth in its essence: necessary, unchangeable, eternal. For example, when the Torah states that Aharon is the Kohen, this is not a historical contingency—it is metaphysical necessity. To oppose it is to oppose what must be.

Korach’s rebellion, then, was not a political revolt, but a denial of metaphysical necessity, a claim that Torah is arbitrary or human. Such a denial cannot coexist with existence. Hence, the punishment was not mere death—it was obliteration: they were swallowed alive. For if Torah is the condition for reality, opposition to it must result in anti-reality—nonbeing.

In a dazzling passage, the Maharal cites the Talmudic tale of the Arab showing Rava the “swallowed ones of Korach.” He interprets this not as a literal journey, but as an intellectual vision—a philosophical insight shown by “the traveler,” i.e., the intellect which circles and grasps reality like a merchant traversing the world. The “smoke” that rises from the cracks represents the residual spiritual effect of Gehinnom—the intense judgment of nonbeing.

He goes on to link Gehinnom to the second day of creation, where it says “and God did not say it was good”—for only that which is complete is “good.” Gehinnom, like the number two, lacks wholeness and unity. It is the absence of integration, the fragment of being, and thus it serves as the fitting destiny for those who denied the wholeness and unity of Torah.

The Maharal returns to the phrase uttered by Korach’s followers in Gehinnom: “Moshe is true and his Torah is true, and we are liars.” He explains that every thirty days, the judgment of Gehinnom renews itself upon them—just as the moon completes a cycle every thirty days, symbolizing renewal and completeness. But for Korach’s followers, this renewal of punishment is not growth, but repeated reassertion of their spiritual nonexistence, their utter misalignment with Torah. The thirty-day cycle becomes a metaphysical loop reaffirming the Torah’s absolute truth and their ontological disqualification from existence.

Practical Takeaway

Torah is not merely a set of good ideas or divine suggestions—it is the very framework of reality. To live in alignment with Torah is to live in alignment with what must be, the ultimate truth from which all being flows. Denying Torah—through rebellion, apathy, or relativism—is not just a religious error but a distortion of existence itself.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 18

Every Jew has a choice: to root themselves in the truth that gives life, or to drift into falsehood, fragmentation, and decay. And the Maharal teaches that even the fires of Gehinnom cry out the truth of Torah—so much so that those who denied it are the ones who proclaim it most loudly in their undoing.

Chassidic Story

The Baal Shem Tov once said: “There are souls who, in the World of Truth, cry out that everything they once denied is now clear to them—but too late. The wise one is he who learns from them now, while his voice still matters in this world.”

In a private conversation, **Rabbi Pinchas of Koretz** told his student, “Do not argue with one who denies the truth of Torah. Simply ask them: *If you are right, what have I lost? But if I am right, what have you lost?* And then say, ‘Moshe is true and his Torah is true.’”

Source: *Ohr HaGanuz*, and *She'arit Pinchas*, parshas Korach.

END NOTE]